

undergivet en meget ubeførlig Drøftelse i det andet Thing. Enhver, der interesserer sig for den danske Kunst, vil vistnok føle Glæde over, at dette Lovforslag er fremkommet, hvorved det er paatænkt at give de danske Kunstnere en saadan Beskyttelse for deres Arbejder, som her er tilfjeldet. Jeg troer, at Enhver, som kender Noget til, hvorledes Forholdene i denne Henseende have været, vil vide, at de danske Kunstnere have lidt under ubillige og ofte uheldige Vilkaar, navnlig ved fremmed, udenlandsk Indflydelse. Det forekommer mig rigtigt, at der i enkelte Paragrafer, navnlig i § 1, findes Punkter, som ikke ere fuldkommen klare, og som derfor maatte kunne give Anledning til Misforstaaelser; men dem skal jeg ikke indlade mig paa at gjenneingaa ved denne Behandling. Jeg vil derimod tillade mig at henlede Opmærksomheden paa § 5, som efter min Mening har en lille Mangel. Den indeholder jo Undtagelser fra det Forbud, som omhandles i de foregaaende Paragrafer, og der siges her under Lit. b.: „Dog skal saavel Kunstneren som den Haandværker eller Fabrikant, hvem han har overdraget et Kunstarbejde til sliq Anvendelse, kunne forbeholde sig Eneret til denne i et Tidsrum af 10 Aar, naar han derom lader indrykke Beskjendtgjørelse i den Berlingske Tidende.“ Det forekommer mig, at her burde tilføies: og forsyner det paagjældende Stykke med sit Navn og Stempel: „Enerettiget“. Noget Tilsvarende findes i den hidtil gjældende Forordning af 13de December 1837, som jo selvfølgelig vil blive fuldkommen ophævet, dersom dette Lovforslag bliver til Lov. Jeg mener nemlig, at man ikke godt kan forlange, at Folk omkring i Landet skulde være bekendte med et saadant Forbud, fordi det har været bekjendtgjort i en bestemt Avis, thi selv om Vedkommende holdt Avisen og havde gjort sig bekjendt dermed, var det dog ikke vist, at de altid kunde gaae med det i Hovedet. Jeg mener derfor, at den Tilføielse, som jeg har antydet, vilde være paa sit rette Sted, og jeg skal da ogsaa tillade mig til Sagens anden Behandling at stille et Endringsforslag herom.

Skaardt: Jeg vilde ogsaa gjerne udtale min Tak for det fremkomne Lovforslag om

Eftergjørelse af Kunstarbejder, et Lovforslag, som der vistnok i høi er Trang til. Smidlerlid er der dog navnlig eet Punkt, som jeg synes trænger til en Modifikation, og i hvilken Henseende jeg langt foretrækker det oprindelige Lovudkast, der er forelagt af Regeringen. Jeg sigter herved til de 10 Aars Beskyttelse, som i § 5 er tilstaaet Kunstnere eller Haandværkere; thi om jeg end ønsker, at Kunstneren faaer al den Begunstigelse, som med Rette kan tilkomme ham, saa troer jeg dog ikke, det er heldigt, at hans Eneret bliver udstrakt til et altså langt Tidsrum, saaledes at Folket, for hvem Kunstens Udbredelse er af Vigtighed, derved udsættes for i længere Tid at faae en middelmaadig Efterligning af et Kunstværk. Jeg troer derfor, at det er aldeles nødvendigt, hvad der ogsaa er gjort gjældende i Landstinget, at denne Beskyttelse begrændses til to Aar, saa at Eneretten falder bort, naar Afbildningen ikke er steet i den Tid. — Der er dernæst en Bestemmelse i § 1, som det forekommer mig, det er nødvendigt at forandre for at undgaae Misforstaaelse. Der er nemlig i § 3 bestemt, at Ingen er berettiget til at benytte en endnu levende dansk Arkitekts Bygningstegninger; men det Udtryk „dansk Arkitekt“ kommer let til at staae i Modsetning til Udtrykkene i §§ 1 og 2, hvor der blot simpelthen nævnes „Kunstner“, og saaledes kunde jo Ordet „Kunstner“ i disse Paragrafer komme til at omfatte ikke alene danske, men ogsaa udenlandske Kunstnere.

Jessen: Den høitærede Minister har i det andet Thing saa vel forsvaret Publikums Interesse ligeoverfor de store Indskrænkninger, der ved dette Lovudkast nu ere gjorte med Hensyn til Gjengivelsen af Kunstværker, at jeg er overbevist om, at den høitærede Minister ikke vil finde det urigtigt, om der ogsaa herfra kommer en Bemærkning om, at Publikums Interesse synes at være noget tilsidefat ved de overordentlig strenge Bestemmelser, der ere fastsatte i Lovforslaget, som det nu foreligger, i hvilken Stikelse det forekommer mig at være mindre godt end saaledes, som det oprindeligt er udgaaet fra Regeringen. Jeg skal paa ingen Maade misstjende, at Kunstværker ofte kunne udvøe en ligesaa foræblende Indflydelse, som